

Ștefan OPREA

Gala STAR, Bacău 2007

Cum afirmam și în cronică unei recente premiere, la Teatrul „Bacovia” bate un vânt nou, care împrăștie atmosfera, marcând o nouă etapă în evoluția trupei artistice, în gândirea actului de creație și în relația cu beneficiarii acestuia. Ultimele premiere vădesc o viziune proaspătă asupra repertoriului, o dorință de a colabora cu regizori novatori și o judicioasă folosire a tineretului în distribuții. (De altfel, acțiunea de întinerire a trupei se află în plină desfășurare). Toate acestea sunt rezultatul evident al schimbărilor „la vârf” care s-au produs, în ultimii ani, la acest teatru: doi directori tineri – Adrian Găzdaru și Gabriel Duțu – și un secretariat literar competent – Victor Scoradeț și Bianca Balaban – deschis spre valorile și modernitatea teatrului românesc și european.

Gala Star se înscrie și ea în acest proces benefic de înnoire și de extindere a relațiilor instituției băcăuane cu mișcarea generală a teatrelor de la noi și de aiurea. Aflată la a doua ediție – după cea din 2006 -, ea începe să dea semne de statornicie și de continuitate. Și pentru că am zis *continuitate*, nu ne putem abține să nu amintim faptul că Teatrul „Bacovia” a avut și în trecut (un trecut nu foarte îndepărtat!) o *Gală a recitalurilor dramatice* despre care cei de acum par a nu-și mai aminti. Înțelegem prea bine sensul înnoirii și necesitatea de a ridica într-un plan mai înalt acțiunile prezentului (e legea progresului), dar a da uitării ceea ce au făcut – mai bine sau mai puțin bine – cei dinaintea noastră nu pare tocmai un gest de noblețe. Chiar dacă e treaba celor de-acum (de altfel, oameni cu vederi sănătos-înnoitoare) pe ce temelii își așează ideile de revigorare a activității artistice, noi nu putem face abstracție de ceea ce a fost; de aceea considerăm că actuala gală este continuatoare – în forme noi, evident – a multelor ediții ale *Galei recitalurilor dramatice*. Punând punct acestei discuții, ne întoarcem la *Gala Star 2007*.

Organizatorii își exprimă – în caietul-program – bucuria (pe care o împărtășim) că manifestarea one-man-show de la Bacău este *unică* în România și chiar în zona sud-est europeană și că ea sparge monotonia festivalurilor teatrale de la noi, care seamănă unele cu altele, multe spectacole fiind văzute, cu aceste prilejuri, în diferite orașe (ceea ce îi „sufocă” și îi „stresează” pe cronicarii de teatru!). Este un sâmbure de adevăr în această afirmație, după cum adevărat este și faptul că – și prin această manifestare – orașul de pe Bistrița își afirmă potențialitatea de focar de cultură și de performanță teatrală. Punându-și întrebarea: de ce se desfășoară la Bacău această gală?, organizatorii răspund: „Pentru că Teatrul Bacovia este pe cale să se transforme într-un teatru viu, modern, într-un teatru al zilelor noastre, cu o ofertă teatrală pe măsură. Ofertă din care face parte și *Gala Star*”.

În ce a constat *oferta* acestei a doua ediții? e întrebarea care se impune imediat. A constat în trei categorii de recitaluri – unele *în competiție*, altele *în off* și a treia categorie – *recitaluri extraordinare*.

Foto: Ioan Viorel Cojan

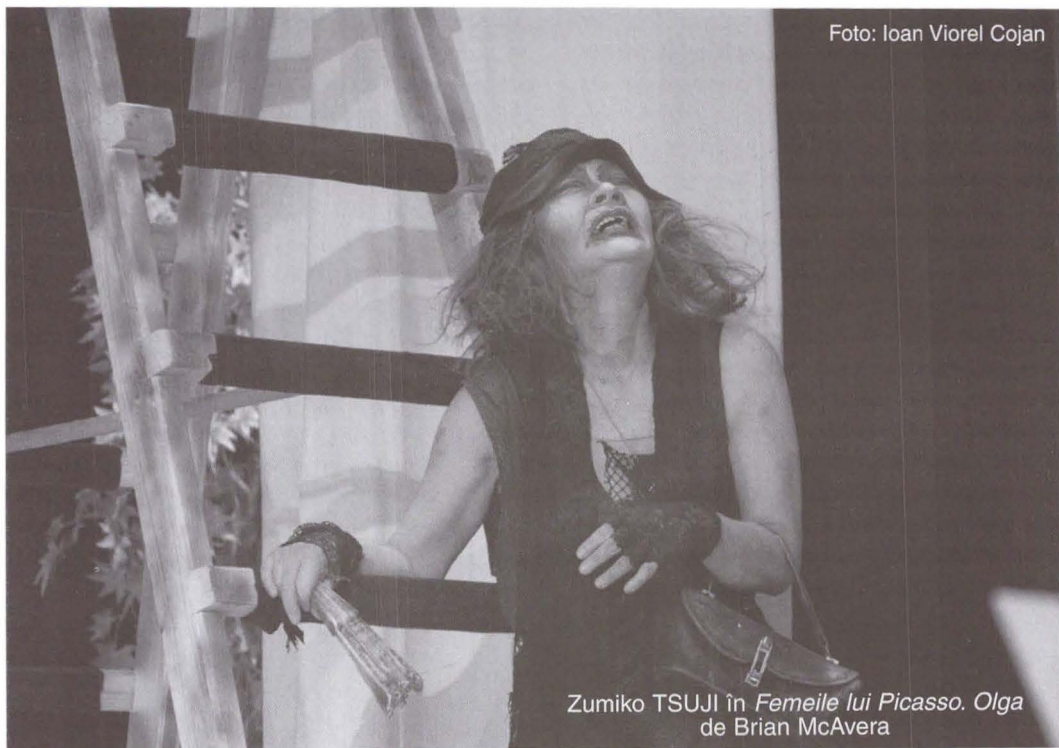
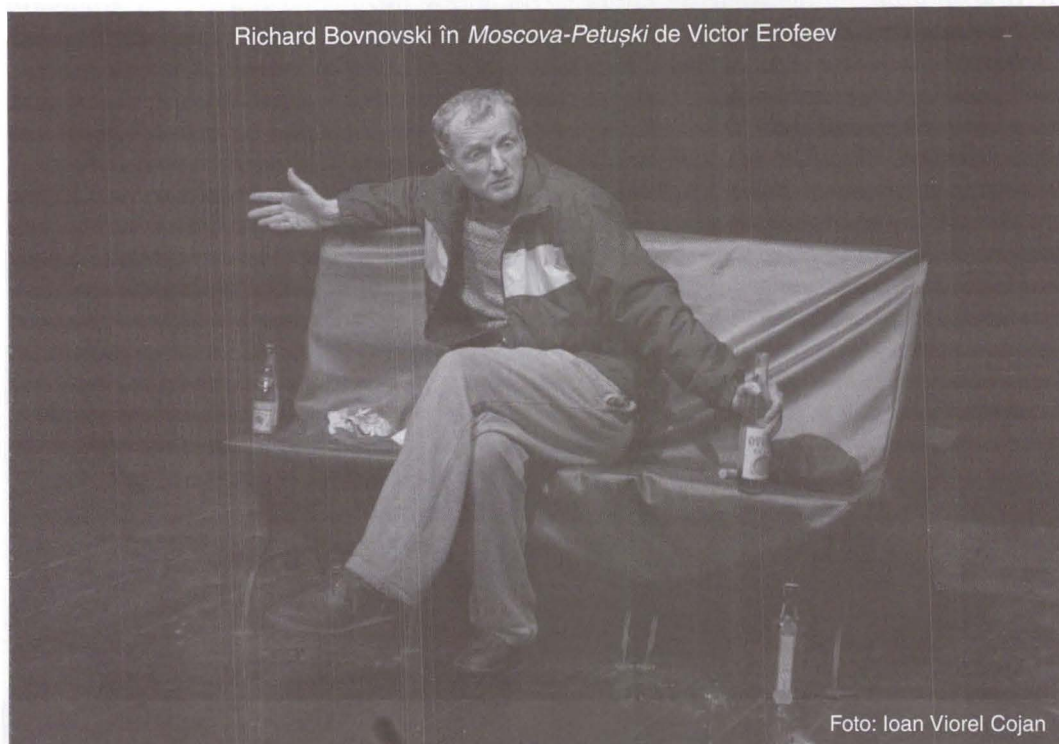
Zumiko TSUJI în *Femeile lui Picasso*. Olga de Brian McAveraRichard Bovnovski în *Moscova-Petușki* de Victor Erofeev

Foto: Ioan Viorel Cojan

În competiție s-au aflat 14 one-man-show-uri susținute de actori români și străini (și e locul, aici, să menționăm *caracterul internațional* al galei, fapt ce i-a ridicat mult ținuta organizatorică și valoarea propriu-zis teatrală). Nu a existat, pe cât ne-am dat seama, o restricție de vârstă. Cel puțin aceasta nu a fost nicăieri menționată, iar unii concurenți erau „săriți” binișor peste 35 de ani, ba chiar și peste 40! Au fost, totuși, și câțiva tineri și foarte tineri: George Adrian Constantinescu (24 ani), Pavel Danil Bârsan (25), Marius Damian (28), Richard Bovnoczki (33), Desislava Mincheva (35). Asta are însă mai puțină importanță. Important rămâne faptul că fiecare concurent (cu câteva excepții) s-a prezentat cu un show bine articulat și unitar gândit regizoral și interpretativ. Am zis *regizoral* pentru că aproape toate erau semnate de regizori precum: Theo Herghelegiu, Petru Vutcărau, Cristian Juncu, Judith Burnett, Petar Todorov, Dan Puric. Theo Herghelegiu, de pildă, a semnat regia a trei show-uri, prezentate compact, în prima zi: „Ronald, clovnul de la McDonald’s”, „Vă urcați la prima?” și „Moscova-Petușki”, interpretate, în ordine, de Pavel Danil Bârsan, Dana Voicu și Richard Bovnoczki. Deși unitar ca viziune regizorală și marcând un crescendo special gândit, „calupul” a fost inegal mai întâi din cauza textelor și, apoi, ca interpretare. Ni s-a părut foarte slab Pavel Danil Bârsan care, șezând pe un scaun, a spus un text fără semnificații ideatice și plin de vulgarități (a fost singurul show al galei în care și-au făcut loc vulgaritățile de limbaj!). Dinamică și cu o atentă supraveghere a gestului și rostirii – Dana Voicu a ridicat ștacheta la nivelul exigențelor unui asemenea demers, iar Richard Bovnoczki, actor cu reale calități interpretative și cu aleasă capacitate de a-și asuma biografia spirituală a unui personaj, s-a impus în prim-planul galei; el a și obținut, de altfel, premiul pentru *Cel mai bun one-man-show*. Alături de el s-a situat actrița bulgară Desislava Mincheva, câștigătoare a premiului pentru *Cel mai bun one-woman-show* (cu „Găinușa buclucașă” de Petar Todorov). Și dacă i-am amintit deja pe cei doi premianți, s-o aducem în față – cum se cuvine – pe actrița japoneză Yumiko Tsuji, care a cucerit *Marele Premiu* și *Trofeul Galei STAR* (plus stea în asfaltul din fața Teatrului) cu excelentul ei show „Femeile lui Picasso. Olga” de Brian McAvera, în regia lui Petru Vutcărau. Cu o finețe cum numai japonezii știu să confere gestului și mișcării, cu nuanțări subtile ale stărilor, ale sentimentelor de iubire și de ură față de Pablo, reconstituind, în fapt, un fragment biografic din fericita și chinuita ei conviețuire cu marele artist, Olga actriței japoneze nu pare nici o clipă singură în scenă: Picasso e o „prezență” dominatoare, tulburătoare, în dialog neîntrerupt cu femeia lui; forța evocatoare a actriței e impresionantă. Hotărârea juriului (Magdalena Boiangiu, Carmen Mihalache, Alexandru Tocilescu, Mircea Daneliuc și Mircea Diaconu) de a acorda Marele Premiu acestui recital este în întregime justificată.

S-au mai aflat în competiție: Vivienne Vermes (Marea Britanie), Beverly Gooden-Charpentier (Franța), Mihai Bica (*Taina cerșetorului* de Costin Manoliu), Diana Giubernea (*Monoloagele vaginului* de Eve Ensler); Octavian Strunilă (*Ziua clovnului* colaj de texte proprii), Marius Adrian Constantinescu (*Pam-Pam* după texte de Constantin Tănase), Ileana Olteanu (*Arta femeii* în regia lui Dan Puric) și Claudia Negroiu (*Edith*, scenariu de Mălina Andrei).

În secțiunea „Off” au putut fi urmăriți patru actori ai teatrului gazdă: Viorel Baltag (*Iona* de Marin Sorescu), Sebastian Bălan (*O seară cu B.G.* de Theo

Desislava Mincheva în *Găinușa bucuclășă* de Petar Todorov

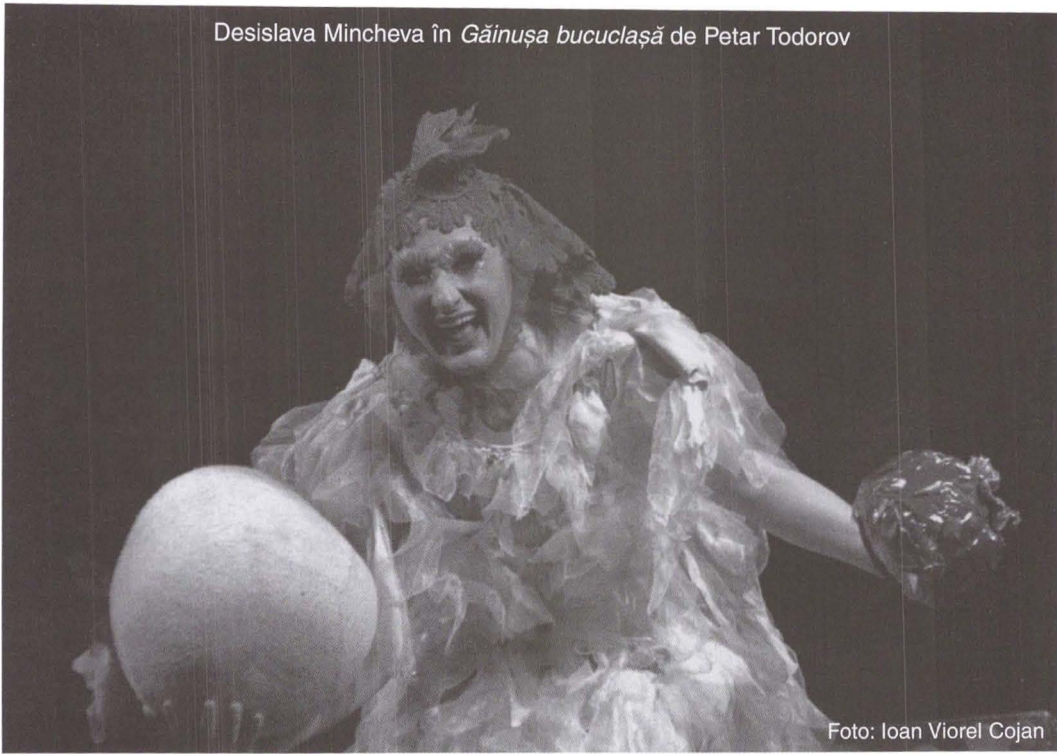

Foto: Ioan Viorel Cojan

Herghelegiu), Eliza-Noemi Judeu (*Tăcerile*, colaj Nichita Stănescu) și Cristian Todică (*Mașinăria Cehov* de Matei Vișniec). Facem o mențiune specială pentru evoluția matură a lui Viorel Baltag.

Publicul băcăoan s-a arătat foarte interesat mai ales de recitalurile extraordinare susținute de actori de frunte ai scenei românești: Florin Piersic (*Om... între oameni*), Virgil Ogășanu (*Iona*), Maia Morgenstern (recital fără titlu), Marcel Iureș (*Capra sau cine e Sylvia?*), Dorina Lazăr, Coca Bloos, Emilia Dobrin (*Șefe!*), Florin Piersic jr., Petre Fumuru (*Zaruri și cărți*), George Mihăiță (*Jos pălăria!*).

Marinela ȚEPUȘ

*Când cineva vrea să facă, iar alții se opun
(din principiu)*

Acest (pseudo)eseu s-a născut în urma unei replici venite din partea unei jurnaliste din Bacău, care mi-a luat un interviu despre Gala STAR, aflată la acea dată în plină desfășurare. Atunci când am remarcat buna organizare a